

Andrzej Aleksy, imię zakonne Aleksy od Matki Bożej Ożga

[nauczyciel](#)

[guwerner](#), [podróżnik](#), [uczeń](#), [kaznodzieja](#), [pijar](#)

Ur. 22.11.1712, Iłża

Zm. 23.1.1771, Warszawa

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Do [pijarów](#) wstąpił w 1727 roku.

Etapy kariery dot. edukacji

Był nauczycielem niższych klas w [kolegiach pijarskich](#) w [Rzeszowie](#), [Podolińcu](#), [Łowiczu](#) i [Warszawie](#).

Odbył [zagraniczne studia](#) w [Rzymie](#) w latach 1743-1746. Po powrocie nauczał w [warszawskim Collegium Nobilium](#). W latach 1758-1759 był kaznodzieją w [Warszawie](#).

Należał do pijarskiej elity intelektualnej utrzymującej intensywny kontakt z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. W kraju cieszył się opinią doświadczonego guwenera wśród przedstawicieli polskiej magnaterii. Trzykrotnie był powoływany na stanowisko [wychowawcy i nauczyciela](#) w trakcie zagranicznych [wojaży edukacyjnych](#) synów polskich magnatów. Po raz pierwszy opiekował się za granicą Marcinem Lubomirskim (1751). Następnie został zatrudniony w analogicznym charakterze jako [guwerner](#) starosty warszawskiego Alojzego Fryderyka Bruhla (1753), syna saskiego ministra króla Augusta III, któremu towarzyszył podczas studiów i nauki w [Saksonii](#) ([Drezno](#), [Lipsk](#)), [Holandii](#) ([Lejda](#)), [Francji](#) oraz [Anglii](#). Po raz trzeci został wyznaczony na [opiekuna](#) młodego magnata przez Michała Józefa Rzewuskiego. Nadzorował wówczas naukę i wychowanie jego syna Kazimierza podczas zagranicznej [podróży edukacyjnej](#) we [Francji](#) i w [Holandii](#) (1766-1768).

Piastował ważne urzędy zakonne, będąc [prokuratorem domu zakonnego](#) we [Lwowie](#) (1760-1762), a później [provincjałem](#) (do 1765). Pod koniec życia został [rektorem](#) zakonnym w [Warszawie](#).

Fakty z życia osobistego

Pochodził z ziem ruskich, określane mianem "gente Ruthenus, natione Polonus".

Żył w [XVIII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. *Historia Domus Varsaviensis Scholarum Piarum*, oprac. L. Chmaj, Wrocław, 1959.

Przedmiotowa

1. *Bibliografia literatury polskiej „Nowy Korbut”, t. 5, Warszawa, 1967.*